

N°. 4 Rigsdagstidende. 1852

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

3die Møde.

Onsdagen den 13de October.

(Forts.).

J. A. Hansen. Den høitærede Ordfører anførte, at Grunden, hvorfor Udvalget ikke var kommet ind paa at foreslaae Afdelingssystemet, var, at det var værdigere at stole paa Rigsdagens Taft, ved at forudsætte, at den altid vilde sørge for, at betydelige Minoriteter bleve repræsenterede i Udvalg. Det er ganske vist, at det ogsaa er værdigere, saaledes at støtte sig til Rigsdagens Taft, men jeg troer, at, naar det skulde være en afgjørende Grund for os med Hensyn til Forretningsordenen, saa skulde vi ogsaa udskyde mangfoldige af de andre Paragraffer; der er flere Paragraffer i Forretningsordenen, der gaae ud paa at foreskrive, hvad saavel Formanden som Thingets Medlemmer have at gjøre i visse bestemte Tilfælde; hvor det vilde være værdigere at antage, at saavel Formanden som Thingets ærede Medlemmer uden en saadan Forfrist vilde vide at iagttage, hvad der i de Paragraffer, jeg sigter til, er foreskrevet. Jeg kan altsaa ikke ansee det som en afgjørende Grund til ikke at gaae ind paa Afdelingssystemet, at det vilde være værdigere at undgaae det. Men foruden dette er der for mig en reel Grund til ikke at troe, at det med Hensyn til Sammensætningen af Udvalg er heldigt at undgaae Afdelingssystemet; den ærede Ordfører anførte, at det maae forudsættes, at Rigsdagens Majoritet stedse ved Sammensætningen af Udvalg vil sørge for, at betydelige Minoriteter ogsaa deri blive repræsenterede; deri troer jeg, han har Ret, men efter min Formening er For skjellen imellem, at Majoriteten sørger for, at Minoriteterne blive repræsenterede, og at Minoriteterne selv, ved deres eget Valg, nemlig igjennem Afdelingerne, blive

repræsenterede, den, at, naar Majoriteten i dette Stykke skal varetage Minoriteternes Lary, saa kan det kun skee paa den Maade, at Majoriteten selv bestemmer, ved hvilke Medlemmer af de betydelige Minoriteter den vil lade disse betydelige Minoriteter blive repræsenterede, medens disse Minoriteter, naar de have Leilighed til at blive repræsenterede igjennem Valget i en eller flere Afdelinger, da blive repræsenterede ved deres eget Valg, ved de Mænd af disse Minoriteters Midte, som de selv ønske sig repræsenterede af. For skjellen er altsaa den, at i det ene Tilfælde afgjør Majoriteten, hvem Minoriteten skal repræsenteres af, og i det andet Tilfælde afgjør Minoriteten selv, hvem den ønsker sig repræsenteret af, og jeg troer, at det er en væsentlig For skjel.

Lehmann: Da det ikke synes, at nogen Anden vil knytte nogen Bemærkning til de Udtalelser, vi have hørt af den ærede 5te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Orsted), og jeg dog ikke troer, at de bør staae aldeles uimodsagte, har jeg udbedet mig Ordet. Det er aldeles vist, at den nærværende forenede Rigsdag ikke har det i sin Magt at binde en paafølgende Rigsdags Frihed med Hensyn til Udsørelsesmaaden af de Forretninger, hvortil en saadan paafølgende Rigsdag muligvis i Fremtiden maatte blive kaldet; men jeg anseer det ligesuldt for i høi Grad hensigtsmæssigt, at Forretningsordenen affattes under den Forudsætning, der uden al Tvivl finder Sted i alle constitutionelle Stater, og som jo ogsaa allerede har vundet Hævd hos os, at enhver paafølgende Rigsdag tager den Forretningsorden, som er bleven vedtagen paa foregaaende Rigsdage, i Arv, om den end ikke har nogen obligatorisk Karakter, og at den i alt Fald kun efter særegne Forslag foretager de enkelte Rettelser deri, som Erfaringen har vist at være hensigtsmæssige. Det forekommer mig derfor